

vistu ekki, hvar Ljubjanka-fongslið var, so rithöfundurinn mátti sjálfur vísa teimum leiðina!

Nýtt fyrri lesaranum er frágreiðing Solsjenitsyns um studentárs sín í 1930-árunum og frá teirri tíðini, hann var yvirmaður í reyða herinum.

Harafturimóti er neyvan náð nýtt longur í tí, sum rithö-

nýtt í Sovjetsamveldinum langt áðrenn týskarar settu slíkt í verk.

Áhugavert er eisini, at Solsjenitsyn heldur Krustjov hava verið nógv dæmligari enn Stalin. Tað var jú Krustjov, sum á sinni gav loyvi til útgávuna av bók Solsjenitsyns »Ein dagur í lívi Ivan Denisovitjs«, og tað er kanska ekki heilt av ongum, at

tíðini, sum hann sigur eingilskt diplomati serliga vera fongt við. T.d. sigur hann, at bretar við koldum blóði lótu Stalin fáa eina heila deild av kosakkum — 90.000 mans í tali — upp í hendur í Eysturriki í 1945 eftir fyrst at hava tikið vápnini av teimum. Hetta skal vera farið fram í einum býi, sum bretar loyniliga høvdu latið russum,

undurin hevur at siga um Stalin. Hesum hevur hann greitt frá í hinum verkum sínum. Men tað, sum Solsjenitsyn her ger, er at taka saman um aftur tað, hann áður hevur skrivað. Hann skulsetur beinleiðis Stalin fyrri at hava verið svikjara móti egna landi sínum, og har hann metir Stalin saman við Hitler, heldur hann ekki, at Stalin hevur hinum seinna nakað fyrri at kasta. Annars er tað nýtt, at bæði arbeiðslegur og kúgan orsakað av skinnsliti ella tjóðskapi varð

Solsjenitsyn einaferð var og legði eina reyða rósu á grov Krustjovs.

Tann, ið ætlar sær at leita eftir eintáttaðari antikommunistiskari skring í nýggja verki Solsjenitsyns, leitar til fánýtis, tí samstundis sum hann finnist at sínum egnum, sparir hann ekki ríkisleiðararnar í vestanlondum. Hann leggur beinleiðis eftir Roosevelt og Churchill fyrri politikk teirra í eystur- og mið-Europa og fer illa við tí, sum hann nevnr »dupultspælið« tá í

stutt áðrenn kosakkarnir komu. Hetta, sigur Solsjenitsyn, var ein partur av tí stórlandaavtalu, sum gjord varð á sinni í Jalta.

Tann seinni søgan um Solsjenitsyn, tá hann varð vístur úr Sovjetsamveldinum og fekk sær fastan bústað í Schweitz, man vera fólki so kunnug, at óneyðugt er at taka hana upp aftur her. Eisini tá hann herfyri endiliga fekk høvi til at fara til Stockholm eftir tí Nobelvirðislon, sum hevði ligið har og biðað eftir honum síðani 1970.

Holini í Havnargøtum

Harra blaðstjóri, hýsi mær hesum brævi:

Herfyri hevði blað tygara samrøðu við formannin í teknisku nevnd Tórshavnar býráðs, Jákup Suna Jacobsen, um veginar í Havn. Jákup Suni ásaðaði, at vegaskilið var ringt, og holini mong. Roynt hevur verið at bøtt upp á hetta óskil, men gakk. Holini gerast hvaðna verri hvørja ferð, tey verða fylt. Hvat er so orsøkin, kann spyrjast. Jákup Suni sigur víðari í samrøðuni, at gróttifarið, asfaltið, nógv ferðsla og útslitin arbeiðsamboð eru orsøkin til, at veginir ekki halda. Um hetta er rætt, hví verður so einki gjørt fyrri at bota um hetta? At tosa nyttar einki. Her krevst nakað at gerast skjótast gjørligt.

**B
R
Ø
V**

Jákup Suni nevndi í samrøðuni, at farast skal undir at asfaltera veginar nakað skjótt. Skal hetta so vera við sama asfaltið sum higartil, somu ótíðarhóskandi amboðum, sama vánaliga gróttifari, og skal sama ferðsla við 20 tons bilum fult lessaðir halda fram?

Eitt mugu býráðslimirnir gera sær greitt, at skulu veginir halda í býnum, so mugu teir vektmerkjast, og tað beinanvegin.

Xeres

Holini eru nógv í Havnargøtum. Tað nyttar ikki bert at tosa, skrivar lesari

★ ★ ★

Tey sjeý breýðini

Á fundi úti í lærarakúlahøllini í seinastu viku nevndi formaðurin í felagsforeiningini fyrri útróðarmenn, at Martin Kúrberg, formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag, hevði sagt fyrri sær, at við pristalsreguleringini var soleiðis, at meðan arbeiðsmaðurin fekk tvey breýð fyrri hesa regulering, so fingur starvs- og tænaðsmenninir hjá land-

inum sjeý ella átta breýð, sum pristalið veruliga var farið upp við. Við øðrum orðum fær arbeiðsmaðurin eitt breýð ov lítið, meðan starvs- og tænaðsmenninir fáa fimm breýð ov nógv. Hetta er ein skeivleiki, sum má rættast skjótast gjørligt av landsins myndugleikum.

Arbeiðsmaður á Argjum

★ ★ ★

Eigur at stuðlast

Eg las í seinasta blaði tygara, at Havnar Bjargingarfelag nú er flutt inn í nýggj holi. Tað trongdi til, tí í teimum hølunum, vit høvdu frammanundan, var ikki verandi.

Eg haldi, at fólk eiga at taka undir við felagi okkara, og at myndugleikarnir stuðla alt tað, teir kunnu.

Limur